

Darování krve se Zdravíkem

Dne 19. 6. 2019 jsme se se Střední zdravotnickou školou Plzeň, jako dobrovolníci, zúčastnili darování krve.

Před měsícem nás oslovila paní učitelka Čagánková a paní učitelka Lišková, jestli bychom nechtěli jít hromadně darovat krev. Ve třídách se začalo o této akci povídat. Byli tedy vybráni zástupci, aby sepsali seznam dobrovolníků. Z **3AZA** se přihlásili – Abrahamová, Dočkalová, Nováková, Křížová, Paluchová, Pešíková, Koutná, Smržová, Jelínek, Chrástilová. Z **3BZA** - Konradyová, Borčová, Burjasová, Zelenková. Z **3CZA** – Tesková, Nováková. Z **3ZDL** – Hecová, Štefáčková

Ve středu ráno jsme se tedy sešli před transfuzní stanicí v Plzni. Byl nás velmi krásný počet, 18 dobrovolníků. Ještě než jsme se vydali na oddělení, paní učitelka si nás spočítala a vyfotila. Poté každý obdržel pořadové číslo. S číslem jsme se hlásili na recepci, kde každý musel vyplnit důležitý dotazník. Tento papír následně každý odevzdal na evidenci. V čekárně jsme vyčkávali, než nás vyzvou na vyšetřovnu, kde nás sestřička zvážila, změřila krevní tlak a tělesnou teplotu. A poté jsme opět vyčkávali v čekárně. Následoval náběr vzorku před samotným odběrem. Mezi spolužáky panovala nervozita, zda budou vodními dárci. Také nás znervózňovala představa velké jehly, která se používá k odběru. Po patnácti minutách opět cinklo naše pořadové číslo. Byli jsme vyzváni na konzultaci s paní doktorkou. Ta se nás vyptávala na rodinnou anamnézu, a zda netrpíme nějakou nemocí. Přišel ten čas, kde každý bojácně čekal, až se uvolní křeslo na odběr. Po pár minutách nás vyzve velmi milá sestřička. Posadili jsme se do křesel. Zaujmulí pohodlnou polohu, aby se nám neudělalo nevolno. Sestřička si mezi tím připravovala vak, do kterého následně odtékala naše krev, celých 450 ml. Nastal ten okamžik, kdy všichni postup známe - nejdříve se zaškrtila ruka škrtidlem, nahmatání vhodné žíly, odezinfikovala dané místo a bylo vše připraveno. Už jen se zavřenýma očima doufáme, že jehla nebude bolet. Vše proběhlo naprosto v pořádku. Ze všech opadla nervozita z bolesti. Nic to nebylo. Jen bylo hrůzostrašné, jak nám z ruky trčela jehla napojená na odvodnou hadičku. Aby nám vše dobře odtékalo, dostali jsme do ruky míček. Celý odběr trval deset minut. Přesto že jsme všichni odběr zvládli, některým z nás se udělalo nevolno. Velmi pohotový personál se o vše postaral. Zvedli nám hlavu na naše tělo, přiložili led na hlavu. Dostali jsme čaj s kofeinovými kapkami a Glukopurem, aby se nám ulevilo. Tento zázračný elixír velmi dobře pomohl a hned nám bylo lépe. Za odměnu každý dostal svačinu. Při našem občerstvování jsme si sdělili zážitky. Zasmáli se nad tím, jak jsme byli nervózní a mávli rukou, protože to nic nebylo. Po půlhodinovém odpočinku v čekárně jsme se rozloučili s personálem a opustili transfuzní stanicí.

Tímto článkem bychom chtěli poděkovat velmi příjemnému personálu, že se o nás všechny postarali. Také moc děkujeme za podporu od našich doprovázejících učitelek Mgr. Čagánkové a Mgr. Liškové, které nás utěšovali a starali se o omdlévající.

Smržová Daniela 3AZA

